Lietas Nr. C31473811

**S P R I E D U M S**

**Latvijas Republikas vārdā**

Rīgā 2014.gada 4.februārī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas

tiesnese I.Kuzņecova

ar tiesas sēdes sekretāru /sekretārs/

tulci /tulce/

piedaloties zvērinātai advokātei Kristīnei Korņevai,

izskatīja atklātā tiesas sēdē tiesas sēdē Rīgā, Baložu ielā 14, civillietu Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvas sabiedrības „Bāka" prasībā pret /pers. B/ par parāda piedziņu un /pers. B/ pretprasībā par zaudējumu piedziņu.

**Aprakstošā daļa**

2011.gada 22. septembrī Dzīvokļu īpašnieku kooperatīvā sabiedrība „Bāka" (turpmāk – prasītājs) iesniedzis tiesā prasību pret /pers. B/ (turpmāk – atbildētāja) par parāda Ls 510,29 piedziņu.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājai pieder dzīvokļa īpašums Nr.30, /adrese/, un /domājamās daļas/ domājamās daļas no kopīpašumā esošās daudzdzīvokļu mājas un zemes gabala. Dzīvojamās mājas pārvaldīšanai un apsaimniekošanai ir izveidota /pers.A/ (turpmāk – arī /pers.A/).

Atbildētāja ar prasītāju nav noslēgusi līgumu par mājas pārvaldīšanu un uzturēšanu.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 13.pantam, likuma „Par dzīvokļu īpašumu" 12.pantam dzīvokļa īpašnieka pienākums ir piedalīties mājas uzturēšanā atbilstoši dzīvokļu īpašnieku kopsapulcēs pieņemtajiem lēmumiem. Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 16.pantam, pamatojoties uz dzīvokļu īpašnieku kopības ar balsu vairākumu pieņemtajiem lēmumiem, dzīvokļa īpašniekam ir saistoši šie pieņemtie lēmumi. Dzīvokļa īpašniekam ir jānorēķinās par pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu.

Saskaņā ar /pers.A/biedru 2007.-2011.gada kopsapulču lēmumiem bija noteikti mājas ekspluatācijai nepieciešamie apmaksājamie pakalpojumi: apkure, komunālā elektroenerģija, atkritumu izvešana, kabeļtelevīzija, lifts, koda atslēga, administrācijas un strādnieku darbs (izdevumi algai un nodokļiem), ūdens cirkulācija, mājas uzturēšana, uzkrājumu veikšana kapitālā remonta fondā.

Atbildētāja no 2007.gada janvāra pārtrauca veikt atsevišķu rēķinos norādīto sniegto un izmantoto pakalpojumu apmaksu. Atbildētājai par nepieciešamajiem izdevumiem un komunālajiem maksājumiem par laika periodu no 2007.gada februāra līdz 2011.gada 31. augustam ir izveidojies parāds Ls 452,76 apmērā.

Atbildētajai nosūtītas brīdinājuma vēstules 2008.gada 7.oktobrī, 2009.gada 31.janvārī, 2010.gada 27.oktobrī. Atbildes netika sniegtas, parāds netika samaksāts.

Pamatojoties uz Civillikuma 1753., 1756., 1759.pantu prasītaja aprēķinājusi likumiskos nokavējuma procentus līdz 2011.gada 31.augustam Ls 58,16 apmērā.

Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas komunālo un apsaimniekošanas pakalpojumu parādu Ls 452,76 un nokavejuma procentus Ls 58,16apmērā, piedzīt tiesāšanās izdevumus.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1425., 1651., 1652.panta trešo daļu, 1662., 1753., 1756., 1757., 1759., 1765., 1775., 1779., 1828.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 12.pantu, Dzīvokļu īpašuma likuma 10., 13., 16., 17.pantu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.,7.pantu. Prasības pieteikumā lūgts nodrošināt prasību, ierakstot ķīlas tiesības atzīmi Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./Nr./, kura ierakstīts atbildētajai piederošais dzīvoklis.

Ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneša 2011.gada 27.septembra lēmumu lūgums par prasības nodrošināšanu apmierināts.

2011.gada 30.septembrī tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka prasību neatzīst. Atbildētāja norāda, ka prasītāja nav pamatojusi tiesības apsaimniekot māju, nav iesniegusi pamatotu parāda aprēķinu, atsaukusies uz spēku zaudējušiem normatīvajiem aktiem.

2011.gada 27.oktobrī tiesā saņemta atbildētājas pretprasība par zaudējumu piedziņu, kurā, cita starpā, norādīts, ka nav notikusi neviena dzīvokļu īpašnieku kopsapulce, kura būtu deleģējusi /pers.A/nodarboties ar dzīvojamās mājas /adrese/, pārvaldīšanu. Lēmumus ir pieņēmušās /pers.A/ biedru atkārtotās kopsapulces, kurās piedalījās daži kooperatīvās sabiedrības biedri. Prasītājas valde nav sniegusi rēķinos norādītās sadaļas „alga un nodokļi" izskaidrojumu. Atbildētāja atteicās apmaksāt rēķina sadaļu – dežuranta pakalpojumi, jo jautājumus par dežuranta pakalpojumu apmaksu ir pieņemts /pers.A/ biedru kopsapulcē , nevis dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē ar balsu vairākumu 50% + 1. Dežuranta pakalpojumi neietilpst obligāti veicamajās pārvaldīšanas darbībās. Prasītājs nebija tiesīgs celt prasību, jo nav pilnvarots pārvaldīt māju, līdz ar ko nebija tiesīgs iekasēt maksājumus. Tāpēc ir nodarījis atbildētājai zaudējumus Ls581,56 apmērā, kurus tiek lūgts piedzīt.

Pretprasība pamatota ar Civillikuma 1779., 2301., 2304., 2305.pantu.

2011.gada 30.novembrī tiesā saņemti prasītāja paskaidrojumi, kuros norādīts, ka pretprasība ir nepamatota un noraidāma. Pārvaldīšanas tiesības izriet ne tikai no likuma „Par dzīvokļa īpašumu" un Dzīvokļa īpašuma likuma, bet arī Kooperatīvo sabiedrību likuma, kura normas prasītāja ievēro savā darbībā. Ar mājas apsaimniekošanu kooperatīvā sabiedrība nodarbojas kopš 1993.gada. /pers.A/zveidota 1993.gadā ar mērķi izbūvēt daudzdzīvokļu dzīvojamo māju un apsaimniekot to pēc nodošanas ekspluatācijā. Sabiedrības sastāvā ir 62 biedri. Ar dzīvokļu īpašniekiem tiek slēgti pārvaldīšanas līgumi. Atbildētāja nav noslēgusi šādu līgumu. Norāda, ka dzīvokļa īpašnieka pienākums, atbilstoši iepriekš norādītajiem likumiem, ir piedalīties dzīvojamās mājas uzturēšanā. Tas, ka atbildētāja nav iestājusies sabiedrībā, nav noslēgusi pārvaldīšanas līgumu, neatbrīvo viņu no pienākuma apmaksāt piegādātos pakalpojumus, kā arī neliedz tiesības sasaukt dzīvokļu īpašnieku kopsapulci.

Noraida kā nepamatotu atbildētājas norādi par to, ka nav saņēmusi valdes skaidrojumu par rēķinos iekļauto summu un pakalpojumu nosaukumu skaidrojumu, jo izsmeļošu atbildi valde tika sniegusi vairākkārt.

Norāda, ka /adrese/ darbojas tikai viena dzīvokļu īpašnieku kopība- /pers.A/ kuras kopsapulču lēmumi ir obligāti visiem dzīvokļu īpašniekiem.

2013.gada 14.janvārī tiesā saņemts prasītāja pieteikums par pieauguma pievienošanu prasības summai, kurā norādīts, ka kopš prasības celšanas ir palielinājusies piedzenamā parāda summa un par laika periodu no 2007.gada februāra līdz 2013.gada 3.janvārim parāds pieaudzis līdz Ls 886,41, ko veido neizpildītie maksājumi par mājas pārvaldīšanu un apsaimniekošanu Ls 485,91, parāds par saņemtajiem pakalpojumiem Ls 175,31, kavējuma nauda Ls 225,19.

Saskaņā ar DzĪKS „Bāka"„Bāka" 2007.gada 23.aprīļa kopsapulces protokolu Nr.10 kavējuma nauda noteikta 0,2% apmērā. Minētās kavējuma naudas apmērs vairākārt apstiprināts arī vēlākajās dzīvokļu īpašnieku sapulcēs.

Prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas parādu, piedzīt visus tiesāšanās izdevumus un noteikt prasītāja tiesības līdz sprieduma izpildei saņemt no atbildētājas 6% no pamata parāda summas.

Pieteikums pamatots ar Civillikuma 1402.pantu, 1765.pantu, likuma „Par dzīvokļa īpašumu" 8.pantu, 12.pantu, 34.pantu, Dzīvokļa īpašuma likuma 10.pantu, 13.pantu.

Tiesā iesniegti vairāki pretprasības grozījumi, lūdzot tiesu piedzīt par labu atbildētājai par laika posmu līdz 2014.gada 21.janvārim zaudējumus Ls 541,25 jeb EUR 770,17 apmērā, kā arī atzīt atbildētājas tiesības saņemt likumiskos procentus līdz sprieduma izpildes dienai.

Tiesas sēdē prasītāja pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ prasību uzturēja pilnā apmērā uz prasības pieteikumā un pieteikumā par pieauguma pievienošanu prasības summai norādītajiem apstākļiem un motīviem. Lūdza prasību apmierināt, bet pretprasību noraidīt.

Paskaidroja, ka dzīvokļu īpašnieki tiek informēti, ka notiks sapulces un nevienam netiek liegta iespēja tajās piedalīties. Jautājums par dežurantiem un apkalpojošo darbinieku algu ir saskaņots ar visiem dzīvokļu īpašniekiem, tāpat ir saskaņoti jautājumi par kapitālā remonta maksām.

Atbildētāja tiesas sēdē prasību neatzina, pretprasību uzturēja uz tajā norādītajiem apstākļiem. Paskaidroja, ka nav /pers.A/ biedre, sabiedrības lēmumi viņai nav obligāti. Visi lēmumi par apsaimniekošanas un pārvaldīšanas maksām bija jālemj dzīvokļu īpašnieku

kopsapulcēs. Atsaucās uz Dzīvokļu īpašuma likuma normām, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likumu.

**Motīvu daļa**

Tiesa, uzklausot pušu paskaidrojumus, pārbaudot lietā esošos rakstveida pierādījumus, atzīst, ka prasība kā nepamatota ir noraidāma un pretprasība kā nepamatota ir noraidāma.

Ņemot vērā sākotnējās prasības un pretprasības ciešo savstarpējo sakaru, tiesa uzskata par pamatotu vērtēt tās vienlaicīgi.

Lietā konstatēts, ka /pers.A/ uztur un apsaimnieko, kā arī nodrošina komunālo pakalpojumu piegādi daudzdzīvokļu ēkai /adrese/. /pers.A/ir reģistrēta Uzņēmumu reģistrā 1993.gada 23.februārī.

Lietā ir strīds vai minētā sabiedrība ir tiesīga apsaimniekot dzīvojamo māju.

Kā izriet no /pers.A/ statūtiem sabiedrības dibināšanas un darbības mērķis un uzdevums ir daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas /adrese/, kopīpašumā esošās daļas pārvaldīšana, apsaimniekošana, uzturēšana, tehniskās ekspluatācijas nodrošināšana, maksājumu par komunālajiem pakalpojumiem savākšana un nomaksa. Lietā nav gūti pierādījumi, un to apstiprināja arī tiesas sēdē atbildētāja, ka kopš /pers.A/dibināšanas 1993.gadā, daudzdzīvokļu dzīvojamai mājai /adrese/būtu mainījies apsaimniekotājs vai pārvaldnieks. Lietā nav gūti pierādījumi, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšana nodota citas juridiskas vai fiziskas personas pārvaldībā.

Atbildētāja, kura ir minētās mājas dzīvokļa īpašuma Nr. /Nr./ īpašniece, ar prasītāju līgumu par mājas pārvaldīšanu un uzturēšanu nav noslēgusi.

Tomēr, kā redzams no parāda aprēķina par laika periodu no 2007.gada janvāra līdz 2011.gada septembrim, kā arī no pretprasībai pievienotajiem maksājumu dokumentiem, līdz lietas izskatīšanai ir regulāri veikusi komunālo pakalpojumu un apsaimniekošanas izdevumu maksājumus, izņemot maksājumu par dežurantiem. Pakalpojumu saņemšanas faktu atbildētāja nav apstrīdējusi.

Vērtējot visus šos apstākļus tiesa secina, ka atbildētāja, veicot maksājumus, faktiski ir atzinusi prasītāja apsaimniekošanas un dzīvojamās mājas pārvaldīšanas tiesības, līdz ar ko apstiprinās prasītājas norādītais par tiesībām veikt apsaimniekošanu un attiecīgi, saņemt samaksu par sniegtajiem un nodrošinātajiem pakalpojumiem.

Lietā ir strīds par prasītāja tiesībām pieprasīt samaksu par dežuranta pakalpojumiem.

No lietā sniegtajiem pušu paskaidrojumiem un lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem konstatēts, ka atbildētāja strīdus laika posmā nav veikusi pilnīgu izsniegto rēķinu apmaksu, konsekventi neveicot maksājumu par dežurantu. Lai arī lietas izskatīšanas laikā tika noskaidrots, ka atbildētāja dažas reizes tika veikusi rēķinu apmaksu pilnā apmērā, tiesa uzskata, ka šādas atbildētājas darbības nav vērtējamas, kā piekrišana, jo puses neapstrīd, ka atbildētāja nepiekrīt ikmēneša rēķinā iekļautajiem maksājumiem par dežurantu. Turklāt ir jāņem vērā, ka, ja nepastāv tiesisks pamats šādu izmaksu pozīciju iekļaut ikmēneša rēķinā, tad šādas neesošas saistības atsevišķs izpildījums nerada tādas juridiskās sekas, kādas vēlas prasītāja, proti, neesošas saistības apstiprinājumu.

Civillikuma 3. pantā noteikts, ka *katra civiltiesiska attiecība apspriežama pēc likumiem, kas bijuši spēkā tad, kad šī attiecība radusies, pārgrozījusies vai izbeigusies(..)*..

Izlietiesājot lietu, tiesa ņem vērā arī sabiedrības statūtus ( 2005.gada 13.aprīļa redakcijā), kuru 1.7.punktā noteikts, ka sabiedrība savā darbībā ievēro Kooperatīvo sabiedrību likuma, likuma „Par dzīvokļu īpašumu", tātad arī Dzīvokļu īpašuma likuma, normas.

Likuma „Par dzīvokļa īpašumu" (redakcija no 2004. gada 1. maija līdz 2009. gada 31. decembrim) 12. pants noteica dzīvokļa īpašnieka pienākumu segt nepieciešamos izdevumus mājas uzturēšanai, kuri apstiprināti dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma (redakcija no 2010. gada 1. janvāra līdz 2011. gada 1. janvārim) 10. panta otrajam punktam, *dzīvokļa īpašnieka pienākums ir segt dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumus šā likuma 13.pantā noteiktajā kārtībā*.

Savukārt šī likuma 13.panta otrajā daļā noteikts, ka *dzīvokļa īpašnieks atbilstoši viņa dzīvokļa īpašumā ietilpstošās kopīpašuma domājamās daļas apmēram sedz uz dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma pamata noteiktos izdevumus citu dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbību veikšanai, kas nodrošina dzīvojamās mājas uzlabošanu un attīstīšanu, veicina optimālu tās pārvaldīšanas izdevumu veidošanu.* Turklāt, attiecīgām izmaksām ir jābūt pamatotām ar dzīvokļu īpašnieku kopības lēmumu.

Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 15. panta pirmo daļu *dzīvokļu īpašnieku kopība ir pārvaldes institūcija dzīvojamā mājā, kas sadalīta dzīvokļu īpašumos* un atbilstoši likuma 16. panta pirmajai daļai *dzīvokļu īpašnieku kopība ir tiesīga izlemt ikvienu jautājumu, kas attiecas uz kopīpašumā esošo daļu.*

Kā iepriekš noskaidrots, daudzdzīvokļu dzīvojamo māju /adrese/, apsaimnieko prasītāja, proti, /pers.A/ ir konkrētās ēkas uzturētājs un apsaimniekotājs, nevis subjekts, kurš ir tiesīgs pieņemt lēmumus dzīvokļu īpašnieku kopības vietā. Lietas izskatīšanas laikā tiesa neguva apstiprinājumu šādu pilnvaru esamībai.

Lietā nav strīds par to, ka visi mājas apsaimniekošanas un, vēlāk, pārvaldīšanas izdevumi ir apstiprināti kooperatīvās sabiedrības biedru kopsapulcē, bet, ievērojot šī likuma 16.panta pirmajā daļā noteikto, /pers.A/biedru sapulces lēmums nav pielīdzināms dzīvokļa īpašnieku kopības lēmumam un kooperatīvās sabiedrības biedru lēmums ir saistošs tikai tās biedriem nevis visiem dzīvokļa īpašuma

īpašniekiem.

Dzīvokļa īpašuma likuma 10. un 13. izpratnē atbildētājas darbības neapmaksājot tādus ēkas apsaimniekošanas izdevumus, kuriem viņa nav devusi piekrišanu nav uzskatāms par minēto likuma normu pārkāpumu. Atbilstoši minēto normu noteiktajiem pienākumiem piedalīties dzīvojamās mājas pārvaldīšanā un izdevumu segšanā, nerada pienākumu attiecībā uz izmaksām, kuras neatbilst likuma normu prasībām.

Prasītāja savu prasību pamato ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. un 7.pantu, kur noteiktas dzīvojamo māju pārvaldīšanas darbības un dzīvojamo māju pārvaldīšanas izdevumi.

No likuma normas izriet, ka dzīvojamās mājas pārvaldīšanas darbības iedalāmas divās grupās - obligātās un citas pārvaldīšanas darbības. Minētā likuma 6.panta otrajā daļā ir uzskaitītas obligāti veicamās pārvaldīšanas darbības, kurās neietilps dežuranta algošana. Līdz ar ko dežuranta algošana kvalificējama kā cita pārvaldīšanas darbība atbilstoši Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. panta pirmās daļas otrajam punktam un 6. panta trešajai daļai. Saskaņā ar Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta trešo daļu, *citas pārvaldīšanas darbības ir darbības, kas saistītas ar dzīvojamās mājas pārvaldīšanu un tiek veiktas atbilstoši dzīvojamās mājas īpašnieka gribai un maksātspējai*.

Lietā esošajā strīdā ir jānoskaidro vai dežuranta pakalpojumi ir tādi citi dzīvojamās ēkas uzturēšanas un apsaimniekošanas izdevumi, kuri apstiprināti dzīvokļu īpašnieku kopsapulcē un vai prasītājam ir tiesisks pamats ikmēneša rēķinā iekļaut izdevumus par dežuranta pakalpojumiem.

Dzīvokļa īpašuma likuma 16. panta trešajā daļā *ekspresis verbis* noteikts, ka dzīvokļu īpašnieku kopības lēmums ir saistošs ikvienam dzīvokļa īpašniekam, ja "par" balsojuši dzīvokļu īpašnieki, kas pārstāv vairāk nekā pusi no dzīvojamā mājā esošajiem dzīvokļu īpašumiem. Lietas izskatīšanas laikā netika iesniegti pierādījumi, ka dežuranta pakalpojumi, ir nepieciešamas un obligātas mājas apsaimniekošanas izmaksas, un nav kvalificējamas kā tādas citas izmaksas, kuru iekļaušana izmaksās atkarīga no mājas īpašnieku gribas un maksātspējas (Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta trešā daļa).

Tā kā tiesa konstatējusi, ka strīdus sniegtais pakalpojums nav pieņemts likumā noteiktajā kārtībā, un nav pielīdzināts obligātajām pārvaldīšanas (apsaimniekošanas) izmaksām, tiesa atzīst, ka atbildētājai kā dzīvokļa īpašniecei nebija pienākums veikt tā apmaksu.

Lietā ir strīds par to vai atbildētāja ir kooperatīvās sabiedrības biedre.

Prasītāja tiesas sēdē apgalvoja, ka atbildētāja ir/pers.A/biedre norādot, ka saskaņā ar 1993 gada 31. janvāra /pers.A/ dibināšanas sapulces protokolu visi sapulces dalībnieki ir /pers.A/ biedri.

Tiesa kritiski vērtē šo apgalvojumu. Kā redzams no 1993.gada 31.janvāra /pers.A/dibināšanas kopsapulces protokola, atbildētāja piedalījās sapulcē un tika ievēlēta par sabiedrības valdes priekšsēdētāju. Saskaņā ar 1991.gada likuma „ Par kooperatīvajām sabiedrībām" 11.pantu, *par kooperatīvās sabiedrības dibinātājiem uzskatāmas rīcībspējīgas fiziskās personas, kuras parakstījušas kooperatīvās sabiedrības statūtus un iemaksājušas statūtos noteikto paju. Kooperatīvās sabiedrības dibinātāji kļūst par tās biedriem ar sabiedrības reģistrācijas brīdi.*

Ieskatoties Tiesu informācijas sistēmas datu reģistrā, konstatēts, ka laika periodā no 1993.gada 23.februāra līdz 1998.gada 25. maijam atbildētāja bija kooperatīvās sabiedrības valdes priekšsēdētāja ar pārstāvības tiesībām. Tātad, minētajā laika posmā atbildētāja bija sabiedrības biedre, kuras pienākums bija pildīt sabiedrības kopsapulču lēmumus saskaņā ar statūtiem un likumu. Tomēr , tiesas ieskatā, nav vērtējams jautājums par to, vai uz dibināšanas brīdi atbildētāja kļuva par sabiedrības biedri, jo izskatāmajā lietā nav strīds par pušu attiecībām saistībā ar īpašuma apsaimniekošanu par laika posmu līdz 2007.gadam.

Civilprocesa likuma 93.panta pirmā daļa nosaka, ka *katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.*

Atbildētāja apstrīd savu dalību /pers.A/„BĀKA". Savos paskaidrojumos atbildētāja ir konsekventi norādījusi, ka nav konkrētās sabiedrības biedre. Prasītāja nav pierādījusi pretējo, līdz ar ko tiesai nav tiesisks pamats uzskatīt, ka strīdus laika periodā, proti, no 2007.gada līdz lietas izskatīšanas brīdim tiesā, atbildētāja ir /pers.A/biedre.

Ievērojot, ka lēmums par dežuranta pakalpojumu nepieciešamību nav dzīvokļa īpašnieku kopības lēmums, bet gan /pers.A/biedru lēmums, kā arī to, ka lietā nav gūti pierādījumi, ka atbildētāja ir /pers.A/biedre, tiesa uzskata, ka pie šādiem apstākļiem izmaksas par dežuranta pakalpojumiem nav uzskatāmas par tādām, kuras atbildētājai būtu pienākums maksāt, izpildot kooperatīvās sabiedrības kopsapulces lēmumu.

Ievērojot visus iepriekš konstatētos apstākļus, tiesa atzīst, ka prasība par parāda piedziņu ir noraidāma.

Prasības pieteikumā norādīts, ka atbildētājai ir daļējs parāds arī par dažiem citiem sniegtajiem pakalpojumiem. Tiesas noteiktajā termiņā, ne arī tiesas sēdē netika iesniegti pierādījumi šim apgalvojumam, līdz ar ko prasība arī šajā daļā ir noraidāma.

Ievērojot, ka prasība daļā par parāda piedziņu ir noraidāma, ir noraidāma arī daļā par nokavējuma procentu piedziņu un procesuālās ekonomijas nolūkā tiesa prasību šajā daļā nevērtē.

Noraidot prasību, saskaņā ar Civilprocesa likuma 140.panta sesto daļu, atceļams prasības nodrošinājums, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneša 2011.gada

27.septembra lēmumu, saglabājot nodrošinājumu līdz dienai, kad spriedums stājas likumīgā spēkā.

2011.gada 27.oktobrī atbildētāja ir cēlusi pretprasību par zaudējumu piedziņu, 2013. un 2014. gadā savā pretprasībā norādīto zaudējumu apmēru precizējot, lūdzot piedzīt no prasītājas par labu atbildētājai zaudējumus 541,25 latu vai EUR 770,17 apmērā, kā arī atzīt atbildētājas tiesības saņemt likumiskos procentus līdz sprieduma izpildes dienai un piedzīt tiesāšanās izdevumus.

Lai izvērtētu zaudējumu prasības pamatotību tiesai ir jākonstatē visi zaudējumu atlīdzības pienākuma pamati un jānoskaidro nodarītāja prettiesiska rīcība, zaudējumu esamība un cēloniskais sakars starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem.

Lietā nodibināts, ka atbildētāja ir dzīvokļa Nr. /Nr./ īpašniece. Prasītājs ir nekustamā īpašuma /adrese A/, apsaimniekotājs.

Tiesai nav iesniegti pierādījumi, ka prasītājs nebūtu izpildījis savas saistības, vai, ka atbildētāja nebūtu saņēmusi prasītāja sniegtos pakalpojumus.

Tiesa atzinusi par pierādītām prasītājas kā dzīvojamās mājas Nr./adrese/, pārvaldītāja tiesības saņemt apsaimniekošanas maksu un samaksu par komunālajiem pakalpojumiem.

Tiesa konstatē, ka atbildētājai piederošajam dzīvoklim tiek sniegti komunālie pakalpojumi un atbildētāja un viņas ģimenes locekļi šos pakalpojumus izmanto, regulāri veic samaksu par sniegtajiem pakalpojumiem, bet neveic samaksu par saņemtajiem dežurantu darbības pakalpojumiem.

Atsaukdamās uz Civillikuma 1488.pantu, tiesa atzīst, ka atbildētāja ar savām darbībām ir apliecinājusi pušu starpā pastāvošās tiesiskās attiecības.

Atbildētāja pretprasība norādījusi, ka ir nepamatoti un nav nepieciešami izdevumi par rēķinos norādītajiem posteņiem- alga un nodokļi, vektors, koda atslēga un izdevumi kapitālajam remontam, kuru nepamatota apmaksa viņai radījusi zaudējumus.

Tiesa kritiski vērtē šo apgalvojumu, jo Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6. pantā ir noteikti obligātie dzīvojamās mājas pārvaldīšanas izdevumi, tostarp, izdevumi ēkas uzturēšanai un saglabāšanai visā ekspluatācijas laikā, kā arī izdevumi speciālistu un darbinieku darba samaksai.

Tiesa konstatē, ka rēķinos prasītāja ir norādījusi apsaimniekošanas izdevumus, sadalot tos, kas veicinājis atbildētājas neizpratni par rēķinos iekļauto pozīciju. Lietā ir pievienoti atbildētājas iesniegumi valdei ar lūgumu sniegt skaidrojumu par maksājumu rēķinā – alga un nodokļi. Lietā konstatēts (lietas 99.-103.lapa), ka no 2007.gada līdz 2011.gadam, ieskaitot, atbildētājai ir saņēmusi skaidrojumus par minēto rēķina pozīciju un to apmaksājusi.

Pretprasībā tiek apstrīdēts postenis „vektors", kā izdevumi, kas nav obligāti iekļaujami rēķinā. Saskaņā ar 2009.gada 3.februāra Ministru kabineta noteikumu Nr. 102 Noteikumi par Latvijas būvnormatīvu LBN 211-08 "Daudzstāvu daudzdzīvokļu dzīvojamie nami", kas izdoti saskaņā ar Būvniecības likuma 2.panta ceturto daļu, 52.punktu, MK 03.04.2012. noteikumu Nr.231 redakcijā, daudzstāvu dzīvojamās mājās ir obligāta prasība ierīkot un uzturēt automātiskās ugunsdzēsības signalizācijas un dūmu novadīšanas sistēmu.

Pretprasība tiek apstrīdēts rēķina postenis „kapitālais remonts". Ievērojot Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 2. pantā noteikto likuma mērķi nodrošināt dzīvojamo māju ekspluatāciju un uzturēšanu (fizisku saglabāšanu visā to ekspluatācijas laikā) atbilstoši normatīvo aktu prasībām, kā arī ievērojot šī likuma otrās daļas 1.punktā noteikto, tiesa atzīst, ka uzkrājumi remontam ietilpst obligāto maksājumu kategorijā.

Pretprasība tiek apstrīdēts postenis „koda atslēga".

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 97.panta pirmo daļu *tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota ar tiesas sēdē vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un dzīvē gūtiem novērojumiem.*

Kā redzams no notiekošajiem procesiem valstī, daudzdzīvokļu mājas tiek intensīvi aprīkotas ar durvju slēdzeni. Kā izriet no lietas materiāliem, koda atslēga mājā uzstādīta jau ilgi pirms pušu konflikta un atbildētāja nav apstrīdējusi šī makājuma pamatotību līdz pat pretprasības papildinājumu iesniegšanai, bet ir maksājusi un maksā par to, kā arī, kā noskaidrots tiesas sēdē, izmanto šo pakalpojumu. Tiesas ieskatā, koda atslēga nevar tikt pielīdzināta greznuma pakalpojumam, bet attiecināma pie nepieciešamajiem izdevumiem, kas ne tikai sekmē mājas drošību un siltumenerģijas saglabāšanu, bet arī ceļ mājas un tajā esošā īpašuma vērtību.

Tiesa uzskata, ka, lai arī par minētajām izmaksām nav dzīvokļu īpašnieku kopības lēmuma, atbildētāja ir veikusi minēto pozīciju apmaksu, nav apstrīdējusi minēto pakalpojumu nodrošināšanu un kvalitāti.

Lietas izskatīšanas laikā tiesa nekonstatēja tādu apstākļu esamību, kuru ietekmē atbildētāja būtu veikusi maksājumus par pretprasībā norādītājām pozīcijām pret pašas gribu. Tādējādi ar ilgstošām un konsekventām konkludentām darbībām ir apstiprinājusi šādu izmaksu pozīciju sev par saistošām. Bez ievērības, nav atstājams apstāklis, ka ugunsdrošības sistēma un koda atslēga, tāpat kā izmaksas kapitālajam remontam ir tādi izdevumi, kas ir lietderīgi un nodrošina papildus drošību un labumus visiem dzīvokļu īpašniekiem tai skaitā atbildētājai.

Tiesa nekonstatē prasītājas prettiesisku rīcību, ne atbildētājas brīvas gribas defektus, apmaksājot pretprasībā apstrīdētās izmaksu pozīcijas, līdz ar ko nekonstatējot zaudējumu atlīdzināšanas pienākuma elementu „nodarītāja prettiesisku rīcību".

Civillikuma 1770.pants nosaka, ka ar zaudējumu jāsaprot katrs mantiski novērtējams pametums. Minētās tiesību normas izpratnē ar jēdzienu „zaudējums" saprot jebkādu mantas samazinājumu, zudumu vai bojājumu, kā arī citas mantiski novērtējamas tiesību aizskāruma sekas.

Saskaņā ar Civillikuma 1771. pantu zaudējums var būt vai nu tāds, kas jau cēlies, vai tāds, kas vēl stāv priekšā; pirmajā gadījumā tas dod tiesības uz atlīdzību, bet otrajā – uz nodrošinājumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1773.pantu zaudējums ir tiešs, kad tas ir prettiesīgas darbības vai bezdarbības dabiskās un nepieciešamās sekas, netiešs - kad tas cēlies sagadoties sevišķiem apstākļiem vai attiecībām, nejaušs - kad tā cēlonis ir nejaušs notikums vai nepārvaramā vara.

Saskaņā ar Civillikuma 1775.pantu, katrs zaudējums, kas nav nejaušs, ir jāatlīdzina. Civillikuma 1779.pants nosaka, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis.

Zaudējumu atlīdzināšana ir galvenais civiltiesiskais līdzeklis tiesību aizskāruma mantisko seku novēršanai un tās mērķis ir nodrošināt pēc iespējas pilnīgāku tāda stāvokļa atjaunošanu, kāds būtu bijis tad, ja aizskārums nebūtu noticis.

No minētajām normām izriet, ka zaudējumu atlīdzības pienākums iestājas, pastāvot šādiem priekšnoteikumiem: kādas personas prettiesiskai rīcībai (darbībai vai bezdarbībai); zaudējumu esamībai un to konkrētam apmēram; cēloniskajam sakaram starp prettiesisko rīcību un zaudējumiem.

Tādējādi zaudējumu atlīdzības apmierināšanai nepieciešams konstatēt atbildētāja prettiesisku rīcību, viņa vainu, zaudējumu esamību (to konkrēto apmēru) un cēlonisko sakaru starp prettiesisku rīcību un zaudējumiem.

Šos priekšnoteikumus tiesa konkrētajā lietā nekonstatē.

Lietā noskaidrotie apstākļi nedod pamatu secināt, ka būtu pieļauts ļaunprātīgs tiesību aizskārums vai ļauns nolūks.

Ievērojot, ka izmaksas par dežuranta pakalpojumiem atbildētāja nav veikusi, tādējādi nav radies zaudējumus, jo atbildētāja ar savām darbībām pati to ir novērsusi.

Ievērojot, ka pārējās rēķinā norādītās izmaksas atbildētāja pati ar savām darbībām ir apstiprinājusi sev par saistošām, nav konstatējama prettiesiska rīcība no prasītājas puses. Līdz ar ko prasība nav pamatota un ir noraidāma.

Atbildētāja pretprasības pamatojumā atsaukusies uz Civillikuma 1779., kurā noteikts, ka katram ir pienākums atlīdzināt zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis. Tiesa, ievērojot, augstāk izvērtētos apstākļus nekonstatē tādu prasītājas darbību vai bezdarbību.

Papildus pretprasība pamatota ar Civillikuma 2301., 2304.,2305, kas regulē attiecības starp pilnvaras devēju un pilnvarojuma saņēmēju. Tiesa uzskata, ka šāds pamatojums ir nepamatots pie iepriekš lietā konstatētajiem un analizētājiem apstākļiem. Saskaņā ar Civillikuma 2329. pantu **,** *ja kāds vēlāk apstiprina savu lietu vešanu, kas uzsākta vai jau nobeigta bez viņa uzdevuma, tad lietveža tiesiskais stāvoklis ar to nepārgrozās, bet attiecībā uz lietu vešanas apstiprinātāju piemērojami pilnvarojuma līguma noteikumi*. Ievērojot, ka atbildētāja ir ilgstoši ar savām darbībām ir apstiprinājusi, ka /pers.A/uztur un apsaimnieko konkrēto ēku, ir veikusi izrakstīto rēķinu apmaksu, tiesa uzskata pretprasībā ietveros apgalvojumus par pilnvarojuma trūkuma esamību, par nepamatotiem.

Uz sprieduma taisīšanas brīdi ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir EUR 20,80, tādējādi saskaņā ar Civilprocesa likuma 39.panta pirmās daļas 5.punktu, ievērojot prasītāja samaksātos izdevumus, no prasītāja valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 5,70, bet no atbildētājas valsts labā piedzenami nesamaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi EUR 10,40.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu pusēm nosakāms sprieduma daļā par valsts labā piedzenamo ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, labprātīgai izpildei termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 96., 97., 193., 195., 204.[1] pantu, tiesa

**nosprieda**

noraidīt /pers.A/ prasību pret /pers. B/.

Noraidīt /pers.B/ pretprasību pret /pers.A/ par zaudējumu piedziņu.

Atcelt prasības nodrošinājumu, kas uzlikts pamatojoties uz Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas tiesneša 2011.gada 27.septembra lēmumu, ar kuru nolemts ierakstīt Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr./Nr./ prasības summas apmērā,

tas ir, Ls 510,92 apmērā ķīlas tiesības atzīmi uz /pers. B/, personas kods /personas kods/, piederošo nekustamo īpašumu /adrese /, kadastra Nr./numurs B/.

Piedzīt no /pers.A/, reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, valsts ienākumos tiesas izdevumus – ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 5,70 (pieci *euro*, 70 centi) apmērā, kas jāiemaksā sekojoša kontā: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods: TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos tiesas izdevumus – ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus EUR 10,40 (desmit *euro*, 40 centi) apmērā, kas jāiemaksā sekojoša kontā: Tiesu administrācija, NMR 90001672316, saņēmēja iestāde: Valsts kase BIC kods: TRELLV22, konta Nr.LV51TREL2190458019000, iemaksas mērķis: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi, kā arī dati lietas identificēšanai.

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 dienu laikā no tā spēkā stāšanās dienas.

Tiesas izdevumu samaksas apliecinošs dokuments iesniedzams Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas – 2014.gada 18.februāra Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 21.februārī.

Tiesnese I.Kuzņecova